

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

شریفه عرفانی

سه شنبه ۲۸ می ۲۰۲۴

پیمان کاران با پول های امریکا برای بازسازی افغانستان در دبی املاک خریدند

امریکا پس از سقوط طالبان در سال ۲۰۰۱، میلیاردها دلار برای بازسازی افغانستان به این کشور سرازیر کرد، اما بسیاری از پیمان کاران (قراردادی های) ایالات متحده متهم به حیف و میل این پول ها شدند. امروز برخی از این پیمان کاران صاحب املاک لوکس در دبی هستند.

بررسی سوابق مالی میررحمان رحمانی، رییس سابق پارلمان افغانستان و پسرش که اواخر سال گذشته به اتهام سوء استفاده از کمک های امریکا، تحریم شدند، نشان می دهد که آنان املاک لوکسی به ارزش میلیون ها دلار در دبی دارند.

میر رحمان رحمانی و پسرش اجمل، حداقل ۱۵.۲ میلیون دلار برای خرید املاک در این شهر پر زرق و برق حاشیه خلیج فارس هزینه (سرمایه گذاری) کرده اند، از جمله دو برج مسکونی و دو ویلا بزرگ در «میدواس (Meadows)»، محله ای در حومه شهر مجهز به زمین های تنیس و استخر.

این افشاگری چند ماه پس از آن صورت می گیرد که رحمانی ها به اتهام حیف و میل میلیون ها دلار از بودجه بازسازی افغانستان بین سال های ۲۰۰۱ و ۲۰۲۱ با تحریم های وزارت خزانه داری (مالیه) امریکا مواجه شدند. (رحمانی ها در شکایتی که در ۳۱ جنوری (۱۱ دلو ۱۴۰۲) علیه دولت ایالات متحده ارائه کردند، این تحریم ها را زیر سؤال بردند.)

بر اساس ابلاغیه تحریم ها که در دسامبر ۲۰۲۳ (قوس ۱۴۰۲) صادر شد، ده ها شرکت بین المللی دیگر که اجمل رحمانی به عنوان بخشی از «شبکه شرکت های بین المللی» تحت مالکیت یا کنترل داشت، نیز تحریم شدند.

وزارت خزانه داری امریکا نگفت که رحمانی ها سود حاصل از تجارت قراردادی را کجا سرمایه گذاری کرده اند، اما براساس تحقیقات صورت گرفته توسط «پروژه گزارش دهی جرایم سازمان یافته و فساد اداری» (OCCRP)، «گزارش های لایت هاوس» و روزنامه «اطلاعات روز»،

آنان دوره ای که بنابر ادعای ایالات متحده در افغانستان درگیر فساد مالی بوده اند و پس از آن، ملک و املاکی در دبی خریداری کرده اند.

حداقل دو شرکت از شرکت هایی که امریکا از آن ها نام برده در ساخت و ساز دو مجتمع مسکونی بزرگ در دبی به نام های «اوشن رزیدنسیا» و «فرن هاییتس» دخیل بوده اند. این دو مجتمع در مجموع شامل ۲۲۸ واحد است که درآمد حاصل از اجاره آنها سالانه بالغ بر دو میلیون دالر بوده است.

طبق گزارش جدید مؤسسه زی دی اف فرونتال (ZDF frontal) «در آلمان و یکی از همکاران» پروژه گزارش دهی جرایم سازمان یافته و فساد اداری»، اسناد ثبت زمین نشان می دهد که شش شرکت متعلق به اجمل رحمانی، املاک و مستغلاتی به ارزش حداقل ۱۹۷ میلیون یورو (۲۱۲ میلیون دالر) را در اختیار دارند. اجمل رحمانی در پاسخ کتبی به سوالاتی گفت که «نمی تواند این رقم را تأیید کند».

در دبی رحمانی ها بخشی از روند (جریان) بزرگتر بودند. «پروژه گزارش دهی جرایم سازمان یافته و فساد اداری» و بیش از ۷۰ شریک بین الملل آن که بخشی از تحقیقات «دبی آن لاک» را برعهده دارند، به این نتیجه رسیده اند که امارات متحده عربی مقصدی کلیدی برای سیاست مداران، افراد تحریم شده و چهره های جنایت کار از سراسر جهان است.

دبی تنها جایی است که مجرمان و دیگر افراد، با موفقیت ثروت خود را از طریق خرید املاک لوکس ذخیره کرده اند. شهرهای نیویارک سیتی و لندن نیز به جذب پول های کثیف شهرت دارند، اما دبی فضای مناسبی را در اختیار افرادی قرار می دهد که به دنبال پولشویی غیرقانونی از طریق خرید ملک هستند.

اسناد مربوط به اموال فاش شده نشان می دهد که دیگر پیمان کاران افغان متهم به فساد نیز املاک و مستغلاتی در دبی خریده اند. یکی از آنها «رشید پوپل» است.

در تحقیقات کنگره در سال ۲۰۱۰ مشخص شد که شرکت امنیتی خصوصی رشید پوپل از بودجه امریکا برای بازسازی افغانستان به جنگجویان طالبان و سایر ستیزه جویان و همچنین نیروهای امنیتی دولتی که پست های بازرسی (تلاشی) مسیر تدارکات را تحت کنترل داشته اند، رشوه پرداخت کرده است.

سوابق اموال نشان می دهد که «سید اسماعیل امیری»، یکی دیگر از پیمان کاران سابق، ساکن کالیفرنیا که به دلیل نقش داشتن در پرونده (دوسیه) کلاه برداری بیش از ۱۰۰ میلیون دالر از دولت

افغانستان، به ۱۵ ماه حبس محکوم شد، نیز در «میداوس» ویلایی به ارزش ۱.۶ میلیون دالر دارد. او به درخواست ها برای اظهار نظر پاسخ نداد.

پیمان کار بعدی «استفان اورنشتاین»، مدیر شرکت سوپریم گروپ است. این شرکت و شرکت های زیرمجموعه آن که قرارداد های تأمین آب و غذای مأموریت نظامی امریکا در افغانستان را تحت کنترل داشتند، به دلیل «دریافت هزینه اضافه» (یا اضافه دریافت) از سوی دولت امریکا ۴۳۴ میلیون دالر جریمه شدند.

اورنشتاین نیز مالک ویلایی در منطقه «امارات هیلز» بوده است. این منطقه اعیانی که دارای دو باشگاه گلف است به «پورلی هیلز دبی» شهرت دارد. آخرین بار این ملک در سال ۲۰۲۲ به قیمت ۱۶.۸ میلیون دالر فروخته شد. اورنشتاین از طریق نماینده اش گفت که دیگر مالک ویلا نیست و هیچ پولی از قرارداد های ایالات متحده برای خرید این ملک استفاده نشده است.

آخرین بار این ملک در سال ۲۰۲۲ به قیمت ۱۶.۸ میلیون دالر فروخته شد. اورنشتاین از طریق نماینده اش گفت که دیگر مالک ویلا نیست و هیچ پولی از قراردادهای امریکا برای خرید این ملک استفاده نشده است.

جامعه (مجموعه) مسکونی Meadows در دبی Credit: Philipus/Alamy Stock Photo

بازرس امریکا در امور بازسازی افغانستان (سیگار) می گوید که میلیاردها دالر از بودجه امریکا در طول دو دهه مداخله غرب در افغانستان، به سرقت رفته یا مورد سوء استفاده قرار گرفته است. سیگار در سال ۲۰۱۶ در گزارش خود خاطرنشان کرد که مقیاس گسترده سرقت «ایمان به تلاش های بین المللی برای بازسازی را تضعیف کرد» و وجوه را به «رشوه دهی، تقلب، اخاذی و انتصاب اقارب، و همچنین توانمند سازی جنگ سالاران متجاوز و شبه نظامیان آن ها سوق داد».

بخش اعظم پول ها برای بازسازی افغانستان، در پرواز سه ساعته از کابل به دبی رسید، شهری که ساخت و ساز در آن رونق دارد و آماده جذب انبوهی از سرمایه های نقد بود.

گریم اسمیت، تحلیل گر ارشد افغانستان در گروه بین المللی بحران گفت: «ما داستان هایی از افرادی شنیدیم که با چمدان های (بکس های) پر از پول نقد برای خرید بلوک های آپارتمان در امارات ظاهر شدند.»

سال بحرانی

در سال ۲۰۱۴، با گسترش فعالیت طالبان، خوش بینی به مداخله خارجی در افغانستان به سرعت رنگ باخت.

انتخابات مورد مناقشه در آن سال، افغانستان را در آستانه یک درگیری داخلی خشونت بار دیگر قرار داد، اما توافق نامه تقسیم قدرت بین نامزد های رقیب ریاست جمهوری توانست جلو آن را بگیرد.

بر اساس ابلاغیه تحریم های ایالات متحده، در این دوره رحمانی ها با خانواده های دیگر دست به تباری زدند و با جعل کاری، قیمت سوخت را در قرارداد هایی که امریکا بودجه آن را می داد تا بیش از ۲۰۰ میلیون دالر افزایش دهند.

در ابلاغیه تحریم ها آمده است که این پدر و پسر تاکتیک های دیگری نیز برای افزایش سود خود ابداع کرده بودند، از جمله عدم تحویل سوخت و واردات و فروش غیرقانونی سوخت معاف از مالیات.

رحمانی ها در شکایت خود علیه دولت ایالات متحده گفتند که «قاطعانه هرگونه دخالت در هرگونه فساد مربوط به تأمین سوخت را رد می کنند.»

اجمل رحمانی در ایمیلی به خبرنگاران افزود: «تیم حقوقی ما آماده است و شواهد قابل توجهی دارد که ثابت می کند ادعای ۲۰۰ میلیون دالری فساد در تأمین سوخت بی اساس است و به ما یا هیچ یک از شرکت های وابسته به ما مرتبط نیست.»

پدرش نیز هرگونه دخالت در تجارت سوخت را رد کرد. میررحمان رحمانی در ایمیلی جداگانه نوشت: «من نه قرارداد مربوط به سوخت داشته ام و نه در تجارتي از این دست با ایالات متحده، ناتو و یا هر نوع قراردادی با دولت های افغانستان دخیل بوده ام.»

در سال ۲۰۱۴، اجمل رحمانی شهروند(تبعه) قبرس شد و پس از پرداخت ۲.۵ میلیون یورو برای خرید ویلایی در قبرس، از طریق برنامه سرمایه گذاری توانست شهروند این کشور عضو اتحادیه اروپا شود و پاسپورت بگیرد.

در همان سال، شرکت «اوشن استیت لیمیتد»، یک شرکت ثبت شده در امارات متحده عربی متعلق به اجمل رحمانی، در قطعه زمینی در دبی، ساخت یک مجتمع آپارتمانی را آغاز کرد که اسناد نشان می دهد در ماه جون ۲۰۱۳ به قیمت ۲.۹ میلیون دالر خریداری شد.

این مجتمع هشت طبقه ای به نام «اوشن رزیدنسیا» در منطقه «سیلیکون اوسیسی» قرار دارد، منطقه ای که سعی می شود به عنوان مرکز جهانی برای تجارت و ناحیه اقتصادی تخصصی برای دانش و نوآوری معرفی شود.

زمینی که مجتمع «اوشن رزیدنسیا» در آن ساخته شده است، در اوایل سال جاری و پس از صدور تحریم های ایالات متحده به خریداری ناشناس فروخته شد. با این حال، اجاره نامه هایی که به رویت «پروژه گزارش دهی جرایم سازمان یافته و فساد اداری»، رسیده نشان می دهد که شرکت «اوشن استیت لیمیتد»، همچنان مالک ۱۱۰ واحد مجزا در این مجتمع است که درآمد حاصل از اجاره آن سالانه ۱.۳ میلیون دالر است.

این شرکت همچنین دارای شائزده واحد مسکونی در یک مجتمع آپارتمانی دیگر به نام «اکسیس رزیدنس Axis Residences» است.

اجمل رحمانی، به واسطه شرکت «فرن لیمیتد The Fern Limited»، یک شرکت اماراتی دیگر، مالک ساختمان «فرن هایتس» نیز است که ۱۱۸ واحد دارد. بنابر این گزارش تعدادی از این واحدها اجاره داده شده اند و منبع درآمد حدود ۸۰۰ هزار دالر در سال است.

زمین این پروژه در دسامبر ۲۰۱۶ به مبلغ ۴.۰۴ میلیون دالر خریداری شد و ساخت و ساز آن در سال ۲۰۱۸ آغاز شد، در همان سالی که میررحمان رحمانی و اجمل رحمانی هر دو در کارزار انتخابات پارلمانی افغانستان شرکت کردند.

میر رحمانی اولین بار در سال ۲۰۱۰ به عنوان نماینده پارلمان انتخاب شد. او در وبسایت خود می گوید که از سال ۱۹۹۶ با نیروهای مخالف طالبان جنگید و در سال ۲۰۰۱ به نیروهای امریکایی کمک کرد تا به افغانستان حمله کنند.

بر اساس گزارش رویترز اجمل رحمانی در وب سایت خود می گوید که او نیز در تجارت سوخت دخیل بوده و «به بازار املاک در امارات متحده عربی وارد شده و با خریدهای کوچک، کار خود را آغاز و سبد سهام خود را تقویت کرده است».

میلیونرها و میلیاردرهای «ناگهانی»

این پدر و پسر هر دو در سال ۲۰۱۹ پس از انتخابات سال ۲۰۱۸ که با تاخیرهای متعدد و ادعای تقلب به همراه بود، مدعی کسب کرسی های پارلمان افغانستان شدند.

وزارت خزانه داری (مالیه) امریکا در ابلاغیه ای تحریم های خود مدعی شده که اجمل رحمانی ۱.۶ میلیون دالر به اعضای کمیسیون انتخابات افغانستان پرداخت کرده تا «هزاران رای» به آرای وی بیافزاید. میررحمان رحمانی هم «میلیون ها دالر» به سیاست مداران دیگر پرداخت کرده تا به ریاست پارلمان برسد. آنها ظاهراً از مواضع دولتی خود به عنوان فرصتی برای دستکاری در قرارداد های دولتی استفاده کرده اند.

هر دو نفر در شکایتی که در ۳۱ جنوری علیه دولت ایالات متحده ارائه کردند، می گویند که در انتخابات منصفانه رقابت کرده و پیروز شده اند. آنان وزارت خزانه داری را به مطرح کردن «اتهامات غیرمستند و گسترده» علیه خود متهم می کنند.

این دو ادعا دارند که اتهامات «از نظر قانونی درست نیست» و باید برطرف شود. اما رودلف کنتراس، قاضی دادگاه (محکمه) ناحیه کلمبیا بخش بزرگی از شکایت رحمانی ها را در ۱۹ اپریل رد کرد، از جمله تلاش شان برای رفع تحریم ها تا مشخص شدن نتیجه دعوی.

قاضی درخواست آنها برای تعلیق فوری تحریم ها را رد کرد و چالش های متعددی را که علیه مقام های خزانه داری مطرح کرده بودند، نپذیرفت.

با این حال، اجمل رحمانی در پاسخ به درخواست برای اظهار نظر گفت که دادگاه «حکم قاطعی به نفع ما صادر کرده است» و افزود که آن ها قصد دارند جنبه های پرونده (دوسیه) را که منتفی شده به چالش (مبارزه) بکشند.

کارشناسان می گویند که نخبگان افغان به عنوان پیمان کاران (قراردادی ها) خصوصی، مسئول همه چیز از ساختن مکاتب گرفته تا حفاظت از کاروان ها، درگیر فساد داخلی بودند.

بر اساس این گزارش «دفتر پاسخ گویی دولت» که در مورد هزینه های فدرال به کنگره امریکا گزارش می دهد، بین تهاجم ایالات متحده به افغانستان در سال ۲۰۰۱ و خروج نیروهای امریکایی در سال ۲۰۲۱، واشنگتن حدود ۱۴۱ میلیارد دالر در تلاش برای ایجاد ثبات و بازسازی افغانستان

هزینه کرده است. حجم انبوه پولی که به افغانستان وارد می شد، شرایطی را به وجود آورد که زمینه را برای منفعت طلبی مساعد کرد.

یک کارشناس مبارزه با فساد افغانستان که در داخل کشور زندگی می کند و به دلیل نگرانی از امنیت خود خواست ناشناس بماند، گفت: «در ۲۰ سال گذشته، افغانستان شاهد ظهور یک شبه میلیونرها و میلیاردرها بوده است.»

وی افزود: «کسانی که قراردادها را دریافت کردند، اغلب نمایندگان پارلمان، وزرا یا افرادی بودند که با مقامات عالی رتبه دولتی از جمله نمایندگان پارلمان، وزرا، معاونان رئیس جمهور یا رئیس جمهور مرتبط بودند.»

چرخه معیوب مصالحه

رشید پوپل یکی از افغان هایی بود که ارتباطات خوبی داشت. او یکی از نزدیکان حامد کرزی، رئیس جمهور افغانستان بین سالهای ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۴، بود.

شرکت «وطن ریسک منیجر»، شرکت بزرگی در افغانستان تحت مالکیت مشترک رشید پوپل، در گزارش کنگره ایالات متحده در سال ۲۰۱۰ به عنوان «تامین کننده امنیت خصوصی و دلال اصلی زنجیره ئی تأمین امریکا در افغانستان» توصیف شده است.

شرکت «وارلارد» در گزارشی، مبلغ ۲.۲ میلیارد دلار در قراردادهای پرداخت شده به شرکت های حمل و نقل و امنیتی که وظیفه انتقال تجهیزات به سربازان امریکایی در سراسر کشور، اغلب در مناطق دورافتاده یا خطرناک را برعهده داشتند، بررسی کرده است.

این گزارش می گوید که پیمان کاران، از جمله «وطن ریسک منیجر»، از دالره های مالیات دهندگان ایالات متحده به گونه منظم به فرماندهان طالبان و سایر ستیزه جویان، و همچنین نیروهای امنیتی دولتی، در ازای عبور امن کاروان ها رشوه می دادند.

به گفته شرکت «وارلارد»، این چرخه معیوب، یعنی پرداخت پول به طالبان، برای تأمین تدارکات نیروهایی که با طالبان می جنگند، فساد و مصالحه را برای شرکت های امنیتی مانند «وطن ریسک منیجر» اجتناب ناپذیر کرد.

یافته های شرکت «وارلارد» تصویر تلخ از چگونگی ساختار هزینه های ایالات متحده ترسیم کرد. اسکات لیندسی، وکیل و مشاور ارشد تحقیقات، گفت: «آنچه ما می گفتیم این نبود که این افراد کار اشتباهی انجام می دهند. ما می گفتیم که کل این طرح لعنتی از بیخ و بن ناقص است.»

پوپل اظهارات بازرسان کنگره مبنی بر این که او به طالبان پول داده را رد کرد.

اطلاعات فاش شده نشان می دهد که یک سال پس از انتشار گزارش شرکت «وارلارد»، پوپل دفتری در برج گران قیمت، در خلیج جمیرا خریده است. او همچنین در حال حاضر ویلایی در املاک گلف جمیرا دارد. هرچند داده (معلومات) ها مشخص نمی کنند که او چه زمانی این املاک را خریده است. ویلاهایی مشابه در شش ماه گذشته به مبلغی معادل ۳.۸ میلیون دالر فروخته شده اند. پوپل به ایمیل های ارسال شده به دو آدرس که در اسناد مربوط به شرکت هایش نمایش داده می شود، پاسخ نداد.

به مقصد دبی

کارشناسان افغانستان می گویند جای تعجبی ندارد که پیمان کارانی که ۲۰ سال از بودجه امریکا به نفع خود سود جسته اند، دبی را برای خرید ملک انتخاب کرده اند.

به گفته «نایت فرانک»، یک گروه مشاوره بین المللی املاک، بازار املاک مسکونی لوکس دبی در سال ۲۰۲۲، پس از لاس انجلس، نیویورک و لندن، رتبه چهارم جهان را به خود اختصاص داد.

در همان سال، امارات متحده عربی توسط سازمان بین دولتی مبارزه با پولشویی موسوم به گروه ویژه (خاص) اقدام مالی، به «فهرست خاکستری» اضافه شد. (این کشور پس از این که کارگروه اقدامات ضد پولشویی خود را بهبود بخشیده، از فهرست حذف شد.)

گریم اسمیت، تحلیل گر ارشد افغانستان در گروه بین المللی بحران گفت: «دبی به نوعی به پشتوانه ای برای جناح قانونی و غیرقانونی جنگ تبدیل شد.»

جان تیرنی، نماینده سابق دموکرات کنگره از ماساچوست که نقش کلیدی در تحقیقات شرکت «وارلارد» داشت، گفت در جلسات کنگره وجود جریان قابل توجهی از انتقال پول نقد از افغانستان به دبی بر ملا شد.

تیرنی، که اکنون ریاست مرکز کنترل تسلیحات و عدم اشاعه تسلیحات در واشنگتن را بر عهده دارد، گفت: «در یکی از موارد آن ها به سادگی پالت هایی که پول نقد روی آن چیده و دور آن سلفون پیچیده بودند را وارد هواپیما کردند و به راحتی بیرون آوردند.»

برای مردم عادی افغانستان، این اختلاس به حدی فراگیر بود که به مبادلات روزانه سرایت کرد و اعتماد باقی مانده به دولت شان را کم کم از بین برد.

یک کارشناس مبارزه با فساد در افغانستان گفت که به باور او مشاوران غربی که استدلال می کردند حفظ «اندک ثبات سیاسی» در این کشور مهم است، مانع تلاش ها برای سرکوب کلاه برداران و سیاست مداران فاسد شدند.

این کارشناس گفت: «توجیه این بود. برای حفظ این ثبات سیاسی ناچیز، باید آن مقامات فاسد را حفظ کنیم. و آنچه در ۱۵ آگست ۲۰۲۱ اتفاق افتاد: تصرف پرماجرایی کابل توسط طالبان و خروج پرافت و خیز نیروهای امریکایی؛ نتیجه ای مستقیم این بود.»

از نظر سمیت اختلاس نقش اصلی را در احیای چشم گیر طالبان پس از دو دهه ملت سازی ایفا کرد. او گفت:

« فساد هسته اصلی شکست پروژه غرب در افغانستان بود.»

نویسندگان گزارش:

جسیکا پورکیس (گزارش های لایت هاوس)، فهیم عابد (گزارش های لایت هاوس)، کوین جی. هال و آندریاس کازما پروژه گزارش دهی جرایم سازمان یافته و فساد اداری یا CCRP گزارشگران همکار:

دن میکا (OCCRP) تحقیقات و پشتیبانی از داده ها را بر عهده داشت .

جرد فری (OCCRP)، ذکی دریابی (اطلاعات روز)، و زک کوپلین (پروژه دیوان محاسبات امریکا) در ارائه گزارش مشارکت داشتند.

منبع: [OCCRP](#)

به نقل از: سایت "روزنامه اطلاعات روز"